

ani k otázce, stížností dotčené, zda tu jde o nařízení právní nebo správní, dále k otázce, zda a pokud ministr škol. mohl zmocnění k provedení zák. paritního jemu udělené podle čl. VII par. zák. přenéstí platně na podřízenou jemu instanci, zem. škol. radu, a zda tedy cit. nařízení slez. zšr-y jest platné již se stanoviska kompetenčních předpisů ústavní listinou stanovených, tedy jest z toho, co shora uvedeno, zřejmo, že i kdyby tomu tak bylo, nařízení toto, pokud by přiznávalo učitelům veř. škol národních (nehledě opětně k učitelstvu škol menšinových) nárok v ů č i s t á t u na slevu jízdného na drahách a lodích, není kryto ani zák. paritním ani zák. jiným a proto jest neplatné.

Neměl-li však st-l dle toho, co tu uvedeno, v ů č i s t á t u a j e h o o r g á n u žádného nároku na jakoukoliv výhodu podle článku II. zák. par. ani na výhody zlevněné jízdy na železnicích, pak ovšem zamítavým výrokem žal. úřadu nemůže také v nějakém svém právu býti dotčen, a jeví se proto stížnost po rozumu § 2 zák. o ss bezdůvodnou.

Č. 3633.

Učitelstvo. — Školství: * Úřadům zřízeným pro dozor ke školám nepřísluší rozhodovati o nároku učitele veř. školy národní spravované podle zák. zemských na vydání průkazky na zlevněnou jízdu po železnici, pokud nárok takový byl vznesen vůči státu.

(Nález ze dne 19. května 1924 č. 8764.)

Prejudikatura: Boh. 952 a 3632 adm.

Věc: Aodlf K. v Opavě proti ministerstvu školství a národní osvěty o železniční legitimaci.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, odborný učitel školy občanské v O., žádal podáním ze 16. září 1922 zšr-u v O. za vydání želez. legitimace, ta pak rozhodnutím z 23. října 1922 uložila měst. škol. výboru v O., aby st-le vyrozuměl, že učitelé škol obecných a občanských nemají nároku na zlevněnou jízdu na železnicích.

K rekursu st-le zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím shora uvedené rozhodnutí zšr-y pro nepřislusnost úřadu je vydavšího, ježto úřady školní nejsou kompetentními o věci rozhodovati.

Stížnost neshledal nss důvodnou z těchto úvah:

Jak zřejmo z vývodů nál. tohoto soudu Boh. 3632 adm., nemá učitel národní školy (nehledě k učitelům škol menšinových) na základě par. zák. přímo vůči státu nároku na jakékoliv platy a výhody ve smyslu článku II. par. zák., naopak může nároky takové uplatňovati jedině po případě proti činitelům konkurenčním.

V tomto případě žádal st-l výslovně zšr-u za »vydání železniční legitimace pro zlevněnou jízdu na železnicích, jaká přísluší státním úředníkům«. Uplatňoval tedy vůči státu nárok na poskytnutí takové legitimace. Rozhodovati však věcně ohledně výkladu tarifu na státních železnicích a ohledně povolování všech slev jízdného na nich, pokud toto povolování není zvláštními předpisy ponecháno úřadům nižším, jest, jak vysloveno bylo již v nál. Boh. 952 adm. věci min. žel. a to na zá-

kladě předpisu § 5 č. 14 a § 6 č. 24 organizačního statutu pro státní správu železniční z 19. ledna 1896 č. 16 ř. z.

O nároku st-le na železniční legitimaci byly by tedy musily rozhodovati státní úřady železniční, v poslední stolici min. žel., nikoliv však zšr.

Eventuelní kompetenci zšr-y k rozhodování v tomto směru nemohlo založiti ani nař. zšr-y slezské z 30. dubna 1920 č. 57 z. z., které nehledě ani k otázce jeho právní závaznosti, předpisu kompetenčního v tomto směru vůbec neobsahuje a pokud by v rozporu se zákonnou kompetencí zšr-y spočívající na zákonech o dozoru ke školám jej obsahovalo, by bylo nezákonné a neplatné.

Domnělou kompetenci zšr-y nelze však důvodně opřít ani o tu skutečnost, že podle předpisu o vydávání průkazky na zlevněnou jízdu po železnicích pro státní zaměstnance, kterýžto předpis vydán byl min. žel. pod č. 32.452/III ex 1920, čl. V v souvislosti s přílohou B, průkazky vydávati jsou oprávněny úřady v uvedené příloze vyjmenované, neboť jednak zšr ani v této příloze uvedena není, jednak jde u úřadů v tomto předpise uvedených zřejmě jenom o činnost s p r o s t ř e d k o v a c í, nikoli však o rozhodování jménem železniční správy státní o tom, komu železniční průkazky přísluší.

Zšr byla ovšem ve smyslu zákonů o školách národních kompetentní rozhodovati v postupu instancí školských o tom, zda po případě učitelí nárok určitého obsahu podle článku II. par. zák. přísluší v ů č i k o n k u r e n č n í m č i n i t e l ů m školství národního. Takovýto nárok však st-l shora cit. svým podáním neuplatnil, naopak uplatňoval jenom určitý nárok v ů č i s t á t u, o němž však rozhodovati, jak shora již doloženo, zšr-ě nepříslušelo.

Zrušil-li tedy žal. úřad, dovědév se o onom rozhodnutí zšr-y z re-kursu st-lova, ono nekompetentní a tudíž zmatečné rozhodnutí zšr-y, k čemuž mocí svého postavení jakožto úřadu dozorčího byl oprávněn, nebyl zákon porušen, ani st-l dotčen nezákonným způsobem ve svých právech, pročez bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3634.

Nemocenské pojištění: Ujednáním pracovní smlouvy nevzniká ještě — vzhledem k možnosti, že pracovní smlouvou jest ujednáno nastoupení práce na dobu pozdější — pojistná povinnost. Naopak vzniká pojistný poměr teprve dnem vstupu do zaměstnání resp. dnem, kdy zaměstnaný dává zaměstnavateli svoji pracovní sílu k dispozici takovým způsobem, že zaměstnavatel s ní může disponovati.

(Nález ze dne 19. května 1924 č. 8892.)

V ě c: Josef H. ve V. (adv. Dr. Rud. Fermegg z Postoloprť) proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovilo min. soc. péče v pořadí instančním, že Karel G. v důsledku pracovního poměru, uzavřeného s Jo-